

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. De passione Domini libenter sermonem facere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

tum vitæ à Christo inter nos actæ, tum præsertim dolorum ejus piæ recordatione consecranc: quæ res ita proditur ab illius vita scriptore: *In inchoandis Horis canoniciis (inquit)*^{l. 2. c. 7.} *in acerbissimos Christi cruciatus indignamque necem suæ mentis fgebat aspectum; & ut psallendo progrediebatur, ita in repu-*
tandis acrioribus ejus penitatis atque doloribus procedebat. Sancta item Clara de Monte Falco singulis Horis canoniciis passionis Christi certa mysteria assignaverat; ut refert Nicolaus Lancicius ex ejus Vita. *De aridis in orat.* Et videri possunt quæ huc pertinentia tradit etiam S. Mechtildis libro spiritualis gratia, capite 28.

Quod porrò ad precatiunculam eâ gratiâ Horis præmittendam attinet; quædam habentur eam in rem concepte formule, breves equidem sed efficaces, si quis eas assuefat cum aliqua animi attentione promere. Quarum eam solum quæ ad Horam sextam pertinet, exempli causâ hic appono: nam facile erit cui placuerit, ad eam formam reliquas confidere, variato duntaxat mysterio cuiilibet Horæ accommodato. Sic igitur habet: *Salve Hora sacra, in qua, Domine IESU Christe, in monte Calvarie crudeliter denudatus: & Domine IESU Christe, has omnes afflictiones tibi offero; pro illis gratias ago; pro illis miserere mei.*

§. 3.

De passione Domini libenter sermonem facere.

A Djungimus denique & hoc familiare pietatis exercitium; nimirum de passione Domini, ubi res tulerit, libenter sermonem ingerere; aliósque ad idem studium, ac JESU crucifixi amorem adducere.

Erit hoc, tum nostri adversus Christum patientem amoris indicium; nam siquid amamus, de eo libenter loquimur: tum præsidium memorie; frequens enim de re aliqua sermo; aliùs eam defigit in animis: tum denique,

A a

529

eadem ob causas, amplioris in nobis, erga eas res, religionis atque affectus incitamentum. Ingerit se quoque libens Salvator de passione sua loquentibus; atque, uti duobus discipulis Emmaunta pergentibus contigit, quasi ex occulto superveniens, in eorum mentibus cœlestis lumen; in cordibus ardorem divinae charitatis accedit. Denique postulat officij nostri ac pietatis ratio; ut qui Agni immaculati morte, à diaboli servitute, & morte æterna erexitur sumus, ipsius sanguine ostij domus nostræ postes, hoc est, os nostrum & labia pingamus: *ut nibil aliud (quod in rem presentem ait B. Ambrosius) nisi sanguinem Christi loquamur, quo mortem vicimus, quo redempti sumus.*

*4. de passione
celebre.*

Cant. 4.

*In ps. 118.
erm. 18:*

cap. 31.

*De institu:
Virg. c. 15.*

Quod quidem, ex ejusdem S. Patris monito, præcipul quadam ratione Christi Sponsis convenit: quarum labia, (ut in Canticis dicitur) debent esse instar vittæ coecineæ, hoc est, & charitatis rubore suffusa, & ipso Christi sanguine tincta. *In coecio enim, inquit Ambrosius, species ignis, & crucis Dominicæ sanguinis irruat.* Unde etiam subdit: coecinea labia Domini fuisse, quæ passionem propriam loquebantur. Expressius autem S. Bernardus ad ista fortassis S. Ambrosij alludens, in libro de Christi passione: *Labia Sponsarum Christi (inquit) sicut vitta coecinea: ut sermo carum semper charitate ardeat, passione Agni & Sponsi rubeat. Qui semper debet esse in corde, semper sit in ore, candidus & rubundus dulcis IESUS.*

Eodemque sensu alio quodam in loco præcipit idem Ambrosius; Virginis labia, ex labiorum Sponsi imitatione, stillate myrrham primam; in hæc verba Virginem Deo votam instituens: *Audi Virgo, quid dicat: Lignum, inquit, convallium; id est humilem animarum & mitium. Esto ergo mitis, humilis, atque mansuetus, ut in te sicut lignum germetur Christus; de quo & alibi habes: Labia ejus lilia stillantes myrrham plenam, id est, qui Christi passionem loquuntur, &*

fao

suo ore concelebrant, ac mortificationem ejus in suo circumferunt corpore. Addit: Christi lilia sunt specialiter sacrae Virgines, quarum est splendida & immaculata virginitas. Hæc Ambrosius.

Concludant hunc locum verba S. Bernardi loco laudato, ita ad J E S U M suspirantibus: *O dulcissime & amantissime IESU, Agne immaculatus, candide per innocentiam, rubicundus per sanguinem passionis: quam jucundum cogitare, quam salubre loqui de te! Tu enim de te loquentibus præfens, mente dulciter accendis, informas verba, & omnium in te loquendum trahis affectus, curruntque in odorem unguentorum tuorum. Et post pauca: Vide sine igitur, quorsum tendant verba charitatis & passionis? Sic ibi.*

C A P V T X I I I .

*Nonnulla alta, quibus pium animi nostri studium
in Christum patientem contestemur.*

§. I.

*Alicui Christi crucifixi, aut Matris dolentis,
sodalitio adscribi.*

Variæ sunt tum Romæ, tum alibi gentium, societates aut phratria Je su crucifixo aut passio specialiter dicatae: quarum id institutum ac munus est, non modò Christi passionem peculiari cultu prosequi, flagellis etiam aut alijs voluntarijs afflictionibus eo respectu suscepitis, verilim etiam in alios mortales, sive in vita sive in morte auxilijs & opis indigos, misericordiam ac pietatem variè extendere. Quo in genere, non successum modò qui sperabatur, sed nomen etiam ac celebritatem jam obtinet, Christi agonizantis ac mortui, ad morientium solatium, & vivorum utilitatem, in Collegio Societatis Jesu Græcensi, haud pridem coalita So-

A a 2

dali-